

Doc

Doc 03949

ה ע ח ק

ירושלים, כח' בסיון תשמ"ז
7 ביוני 1956

שר החוץ

38/6/56

אל : השגריר, ושינגטון

מאת: שר החוץ

בענין המחאה שהגשמה למועצה הבטחון על-פי בקשתי לרגל דברי נאצר בדאיון עם נציג אל-אחבאר, נמלה אי הבנה.

ודאי שמח לב כי ביקשתי לכלול בפנייה לנשיא מועב"מ את ההגדרה כי יש לראות את הצהרת נאצר "כאיום במלחמה וכתכנה מלחמה". מצדי שמח לב כי ביטויים אלה לא נכללו במכתבך.

ע"י כך נתחלק לגמרי הדגש. בעוד שאני גרסתי כי נאצר דיבר על כיבוש ארצנו ע"י "צבא פלשתינאי" זה שהוא ארגון, הרי ממכתבך השמע כי מדובר שם שוב בארגון כנופיות של פדאיינים.

חקרתי בדבר והתברר מה קרה. בנסחתי את ההוראה הסתמכתי על נוסח דברי נאצר כפי שקראתיים בעתונותנו. לעומת זה הסתמכת אתה בצדק על סיכום דברי נאצר שהוברק לניו יורק על ידי מש"ן. משום מה החסיר המסכם את המסוק הראשון של הפיסקה בה הפביר נאצר את תפקידו של אותו הייל. הוא אמר: *ليس احدى تحرير فلسطين من اهل فلسطين انفسهم*

(ז"א אין זכאים לשחרר את פלשתינה כתושבי פלשתינה עצמה).

ברור כי כוונתו של מסוק זה, ככתבו ובלשונו, הוא משחו אתר לגמרי מהמשך החדידות של כנופיות מרצחים וחבלנים.

(-) משה שרת